

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิดของมนุษย์และการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์และถ่ายทอดวิทยาการจากบรรพบุรุษอีกด้วย ภาษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้แพร่หลายทั่วโลก และนับได้ว่ามีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ สหประชาชาติใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ในการสื่อความหมายกันในการประชุมระหว่างชาติต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน ภาษาอังกฤษจะต้องเป็นภาษาหนึ่งเสมอ นอกจากนี้กว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของสถานีวิทยุกระจ่ายเสียงทั่วโลกก็จะกระจายเสียงเป็นภาษาอังกฤษ (Broughton et al, 1978, pp. 1-2) ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลที่แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วทำให้ได้ความรู้ที่ทันสมัย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีซึ่งถูกใช้เป็เครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูล ตลอดจนการประกอบอาชีพในยุคไร้พรมแดนที่จำเป็นต้องค้นคว้าข้อมูลทั้ง ในรูปของหนังสือ ตำรา วารสาร ตลอดจนข้อมูลที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ การเรียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้

โดยเฉพาะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ สืบค้นข้อมูล ข่าวสาร ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อดิจิทัลทำให้ทันโลกและติดตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันท่วงที ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะได้เปรียบในการก้าวไปสู่สังคมที่กว้าง ทำให้รู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมได้ดี (อำนาจ บุญศิริ วิบูลย์, 2542, น.10) ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงจะสามารถเข้าถึงวิทยาการได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว บทเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่มีเนื้อหามาจากบริบทของต่างประเทศ การจัดการเรียนการสอนด้วยเนื้อหาภาษาอังกฤษเหล่านี้ทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องมีทักษะทางการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งของการแสวงหาความรู้ การจัดการเรียนการสอน ด้านการอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนไทย ผู้สอนที่ใช้วิธีการให้ผู้เรียนออกเสียง แปลประโยคในเรื่องที่อ่าน รวมทั้งเน้นการสอนโครงสร้าง หรืออธิบายศัพท์มากกว่าที่จะพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพเป็นการสอนที่มีได้เน้นกระบวนการอ่านให้ต่อเนื่อง จึงมีผลให้ผู้เรียนไทยขาดทักษะในการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2542, น. 7-8) ในการศึกษาของเนาวรัตน์ นุ่มอุรา (2544, น. 2-3) พบว่าความสามารถในการอ่านของผู้เรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับต่ำ ทั้งความสามารถในการอ่าน และการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ คาดการณ์ล่วงหน้า และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และในการศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

จากการศึกษา การอ่านซึ่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเรียน พบว่า ผู้เรียนใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนโดยอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษา การอ่านหนังสือไม่แตกฉาน คือปัญหาอันดับแรกของการเรียน โดยธรรมชาติ

ของเด็กแล้วมีความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้ เข้าใจ อยากรู้ประสบความสำเร็จ ซึ่งการอ่านถือเป็นสิ่งหนึ่งที่ได้ตอบสนองหลักการข้อนี้ เนื่องจากสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ที่เน้นบังคับให้ผู้เรียนท่องจำจากตำราเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้การอ่านเป็นเรื่องน่าเบื่อหรือเป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองรู้สึกอับอาย หรือน้อยหน้าเพราะอ่านไม่เก่งเท่าคนอื่นทำให้เกิดความรู้สึกเกลียดการอ่าน ผู้สอนจึงต้องหาวิธีสร้างนิสัยรักการอ่าน (วิจารณ์ พานิช, 2555, น. 271) การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงมีความสำคัญและถือเป็นหัวใจของการอ่าน ถ้าผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้เรียนก็จะไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งก็เท่ากับว่าการอ่านนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจึงถือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญ แต่แม้กระนั้นก็ตาม การอ่านก็อาจยังไม่ได้รับการพัฒนาไปเท่าที่ควร ผู้เรียนบางคนอ่านเนื้อเรื่องโดยที่ไม่เข้าใจความหมาย เนื้อเรื่องบางเรื่องมีความซับซ้อนและยากต่อการทำความเข้าใจได้ ปัญหาที่ตามมาคือผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและเกลียดการอ่านไปในที่สุด

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นแนวทางการศึกษาเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถของผู้เรียนนั้น ซึ่งเป็นการเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนไปอย่างสิ้นเชิง คือผู้สอนจำเป็นต้องเปลี่ยนจุดเน้นการสอน โดยเน้นไปที่การเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีม และเกิดทักษะในการดำเนินชีวิต ผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้สอน (Teacher) ไปเป็นผู้ฝึก (Coach) หรือผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (Learning Facilitator) (วิจารณ์ พานิช, 2555) หน้าที่สำคัญสำหรับผู้สอนยุคใหม่ที่ควรปฏิบัติอย่างยิ่งคือการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาความรู้ ฝึกทักษะของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ

การให้ข้อมูลย้อนกลับถือเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และความสำเร็จของผู้เรียน เพ็ชรประเสริฐ (2012) ผู้เรียนควรได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองและทราบผลการเรียนรู้ของตน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าตนมีผลการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร มีจุดเด่นและจุดด้อยอะไรบ้าง พฤติกรรมการปฏิบัติงานมีส่วนใดบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไขการให้ข้อมูลย้อนกลับทำให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้ตรงตามเป้าหมายและมีผลการปฏิบัติงานดีขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับอาจเป็นการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนหรือผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันก็ได้ แต่มีเป้าหมายเดียวกันคือเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีผลการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมเป็นอย่างไร มีประสิทธิภาพหรือไม่ ตรงตามเป้าหมายหรือไม่และจะต้องแก้ไขในส่วนใดบ้าง ทั้งนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักในตนเองและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงและเพิ่มคุณภาพการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมให้ตรงตามเป้าหมายของบทเรียน แสทตี้และทิพเพอร์เลย์ (Hattie & Timperley, 2007) ในยุคปัจจุบันที่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ สำหรับการอ่านนั้นถือเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่ทำให้สามารถเข้าถึงความรู้ ความเพลิดเพลิน เกิดความเข้าใจ และการอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษาในทุกแขนง ดังนั้นการอ่านถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้แปลกใหม่ได้อย่างกว้างขวาง ความรู้ที่ได้จากการอ่านสามารถนำไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อีกด้วย ดังนั้นผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกให้ใช้ทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อค้นคว้าและขยายขอบเขตการเรียนรู้ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการอ่านบทความเชิงวิชาการเป็นทักษะที่สำคัญมากทักษะหนึ่งในการเรียน

ระดับที่สูงขึ้นไป แต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้เรียนจำนวนมากยังขาดความพร้อมในด้านทักษะการอ่าน จึงกล่าวได้ว่าทักษะการอ่านยังเป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้เรียนในระดับนี้ ลีไวท์และคณะ (Levine et al., 2008) ทั้งนี้หากผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีจะส่งผลให้การเรียนในสาขาวิชาอื่น ๆ พัฒนาขึ้นตามไปด้วย เกรบ (Grabe, 1991) จากการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับต่ำปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย คือ การหาหัวเรื่อง การจับใจความสำคัญการไม่รู้จักกลวิธีการอ่าน วงคำศัพท์ไม่เพียงพอ ขาดความรู้ด้านโครงสร้างภาษา เป็นต้น (สุภาภรณ์ ยัมวิสัย, 2551) นอกจากนี้ นงคณาถ ชาววัง (2551) ยังกล่าวถึงปัญหาการอ่านของผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือด้านโครงสร้างประโยคด้านคำศัพท์ และด้านความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้ แกรดแมนและฮานานีย (Gradman & Hanania, 1991) ยังกล่าวถึงวิธีการสอนทักษะการอ่านว่าผู้สอนมักให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านสั้นๆ และผู้สอนช่วยแปลโครงสร้างภาษา ซึ่งเป็นการเรียนส่วนย่อย ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ นัททอลล์ (Nuttall, 1996) ได้สรุปไว้ว่าหากผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและเห็นว่าการอ่านนั้นไร้ประโยชน์และไม่น่าสนใจ ประกอบกับปัญหาที่เกิดจากวิธีการสอนของผู้สอนที่ยังนำบทอ่านมาจากบทความทางวิชาการใช้วิธีการแปลคำศัพท์และโครงสร้างประโยค ทำให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้เรียนแบบรับความรู้ (Passive Learners) เพียงอย่างเดียว ผู้สอนมักให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านเป็นการบ้าน แม้ผู้เรียนจะมีได้อ่านมาก่อนก็สามารถมาอ่านในห้องเรียนพร้อมกับการบรรยายและสรุปอธิบายจากผู้สอนซึ่งการเรียนลักษณะนี้ผู้เรียนต้องพึ่งพาผู้สอนตลอดเวลาในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วม ขาดกระบวนการคิดและการทำงานร่วมกันและขาดการพัฒนาการด้านการอ่านจนไม่สามารถเป็นผู้เรียนที่พึ่งพาตนเองได้ (Independent Learners) ฮิราโน (Hirano) กล่าวไว้ในปี 2558 ว่าการอ่านเป็นกิจกรรมที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยศึกษาเล่าเรียน ผู้เรียนใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนโดยอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษา แต่ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะใช้เวลาในการอ่านมากมายเพียงใดก็ตาม ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะประสบความสำเร็จเหมือนกันหมด ผู้เรียนบางคนยังคงประสบปัญหาการอ่าน ทักษะการอ่านที่สำคัญอย่าง เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรผู้เรียนบางคนอ่านเรื่องไปโดยไม่เข้าใจความหมาย เนื้อเรื่องบางเรื่องก็ซับซ้อนจนยากที่เด็กจะเข้าใจจึงทำให้เกิดปัญหา ผลที่ได้ตามมาคือผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และขาดนิสัยรักการอ่านไปในที่สุดเนื่องจากขาดความเข้าใจซึ่งเป็นทักษะที่ถือว่าที่มีความสำคัญและเป็นหัวใจของการอ่าน ถ้าผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจความหมายของบทอ่านได้แล้วผู้เรียนจะไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ซึ่งก็เท่ากับว่าการอ่านนั้นไม่บรรลุผล สำหรับการอ่านนั้น ความรู้ดังกล่าวหมายถึงความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านและรู้สึกถึงสิ่งต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน รู้ว่าจะใช้กลวิธีการอ่านอย่างไรและเมื่อใด ส่วนการควบคุมหมายถึงทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินงานและความสามารถของตนเอง การวางแผนที่จะเลือกใช้กลวิธีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน และการตรวจสอบความเข้าใจของตนเองในระหว่างการอ่าน

การเรียนการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพจะต้องช่วยให้ผู้เรียนที่ขาดทักษะการอ่าน อ่านได้เข้าใจมากขึ้นดังนั้นในระยะแรกของการฝึกผู้สอนจึงเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนเรียนรู้บทบาทของผู้สอนพร้อมอธิบายขั้นตอนในการฝึก ตลอดจนให้เหตุผลของการใช้กลวิธีในการอ่านอย่างเป็นระบบว่าจะใช้

กลวิธีนั้นเมื่อไรและอย่างไรสิ่งที่ตามมาเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านคือการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ของผู้เรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นความเชื่อในความสามารถของตนเองที่มีต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บันดูรา (Bandura, 1986) การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งด้านการตั้งเป้าหมาย ความคาดหวังในความสำเร็จ การรับรู้ต่ออุปสรรคและโอกาส การรับรู้ความสามารถของตนเองจึงสัมพันธ์อย่างยิ่งกับการประสบความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถจะมีความมานะพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคในการเรียนชอบ และมักเห็นสิ่งที่ยากเป็นความท้าทายในขณะที่ผู้ที่มีความเชื่อในความสามารถของตนเองในระดับต่ำจะกลัวและพยายามหลีกเลี่ยงความยากลำบาก ท้อแท้และยอมแพ้ต่ออุปสรรคอย่างง่ายดาย บันดูรา (Bandura, 1997) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน เฮสและแชลเลท (Hsieh and Schallert, 2008) เมื่อมองถึงสภาพการณ์ของผู้เรียนไทยซึ่งมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่สูงนัก เมื่อพวกเขาต้องเผชิญอุปสรรคในการอ่านเพื่อความเข้าใจจะรับรู้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่ยาก ทำให้เกิดทัศนคติเชิงลบ เกิดความท้อถอยเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจในการเรียน จนกระทั่งเกิดความเชื่อว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากเกินไปสำหรับตนเอง เพราะไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านและไม่สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว พันธรักพงศ์ และโพธิตรา (2014) การรับรู้ความสามารถของตนเองก็อยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนไทยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างยากลำบากและยังส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในรายวิชาและศาสตร์สาขาอื่น ๆ อีกด้วยความเข้าใจเป็นทักษะที่ถือว่าที่มีความสำคัญและเป็นหัวใจของการอ่าน ถ้าผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจความหมายของบทอ่าน ผู้เรียนจะไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ซึ่งก็เท่ากับว่าการอ่านนั้นไม่บรรลุผล ดังนั้นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญที่นักวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนสนใจที่จะศึกษากันมาก ในบรรดาแนวคิดสำหรับการอ่านนั้น ความรู้ดังกล่าวหมายถึงความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านและรู้สึกถึงสิ่งต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการอ่านว่าจะใช้กลวิธีการอ่านอย่างไรและเมื่อใด ส่วนการควบคุมหมายถึงทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินงานและความสามารถของตนเอง การวางแผนที่จะเลือกใช้กลวิธีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน และการตรวจสอบความเข้าใจของตนเองในระหว่างการอ่านจากการตรวจสอบกลไกควบคุมระบบการทางปัญญาของนักจิตวิทยาปัญญานิยม พบความแตกต่างในเรื่องอายุความสามารถในการอ่าน เมเยอร์และแพริส (Mayers and Paris, 1978) ดังนั้น เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการสอนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เพื่อที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าและเตรียมทำความเข้าใจเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายเพื่อเป็นการฝึกหาความรู้อันเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่โดยให้ผู้เรียนเรียนที่บ้านและทำงานที่ได้รับมอบหมายที่ห้องเรียน แนวคิดหลักของห้องเรียนกลับด้าน เป็นการนำสิ่งเดิมที่เคยทำในห้องเรียนไปทำที่บ้านและนำสิ่งที่เคยถูกมอบหมายให้ทำที่บ้านมาทำในห้องเรียนแทน ตามแนวคิดที่ว่า เวลาที่ผู้เรียนต้องการพบผู้สอนจริง ๆ คือ เวลาที่เขาต้องการความช่วยเหลือ ผู้เรียนไม่ได้ต้องการให้ผู้สอนอยู่ในชั้นเรียนเพื่อสอนเนื้อหาต่าง ๆ เพราะผู้เรียน

สามารถศึกษาเนื้อหาอื่น ๆ ได้ด้วยตนเองและผู้สอนใช้ชั้นเรียนนั้นสำหรับการชี้แนะผู้เรียนให้เข้าใจ ความรู้ ผู้สอนจะแจกลูกให้ผู้เรียนไปทำการศึกษามาก่อนล่วงหน้าจากที่บ้านเมื่อมาเข้าชั้นเรียนในวันรุ่งขึ้นผู้เรียนจะซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ จากนั้นก็ลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ ตอบข้อสงสัย การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นการเข้าใกล้การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Education) มากขึ้นที่สำคัญช่วยแก้ปัญหาเรื่องการบ้านได้ด้วยห้องเรียนกลับด้าน เป็นการเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นรูปแบบการเรียนที่มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยพัฒนาการสอนในชั้นเรียนอย่างเต็มที่ ผู้สอนจะมีเวลาใกล้ชิดกับผู้เรียนมากขึ้นแทนที่จะใช้เวลาในการสอนหนังสือเพียงอย่างเดียว โดยให้เด็กไปเตรียมตัวศึกษาข้อมูลนอกชั้นเรียนแทนในห้องเรียน แบบเก่าผู้สอนจะให้ผู้เรียนกลับไปอ่านตำราเองที่บ้าน แล้วค่อยนำเนื้อหาต่าง ๆ ที่อ่านมาอภิปรายกันในวันถัดไป จากนั้นผู้เรียนจะได้รับการบ้านที่ใช้วัดความเข้าใจต่อหัวข้อการเรียนนั้น ๆ แต่ในการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ผู้เรียนจะเรียนรู้หัวข้อต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อนโดยใช้จัดหาจากแหล่งความรู้อื่น ๆ กลับไปศึกษาเองที่บ้านจากนั้นในห้องเรียน ผู้เรียนจะพยายามนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ในการทำงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน ดังนั้นงานหลักของผู้สอนคือการสอนผู้เรียนเมื่อไม่เข้าใจ มากกว่าที่จะเป็นคนบอกเล่าเนื้อหาการเรียนเพียงอย่างเดียว การเรียนการสอนเช่นนี้ ทำให้ผู้สอนมีเวลาชี้แนะผู้เรียนและช่วยผู้เรียนสร้างสรรค์แนวคิดต่าง ๆ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังลดจำนวนผู้เรียนที่หยุดเรียนในชั้นเรียนนั้น ๆ และช่วยเพิ่มเนื้อหาสาระจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เรียนรู้วิธีการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจและได้ศึกษาว่าแต่ละวิธีนั้นควรใช้อย่างไรและเมื่อใด

จากความสำคัญและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นำเสนอมาในเบื้องต้น ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านเพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจให้กับนักศึกษาครู เพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถและทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพอย่างสูงสุดได้ในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณีที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

3. ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 116 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเงื่อนไขในการเลือก คือ เป็นนักศึกษากลุ่มที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการอ่านเพื่อการคิดวิเคราะห์สำหรับครูภาษาอังกฤษ กับผู้วิจัยในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบตามแนวคิดของบลูมและคณะ (Bloom et al., 1956) ได้แก่ การอ่านแปลความ การอ่านตีความ และการอ่านเพื่อขยายความ

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาในการทดลองสอน 7 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

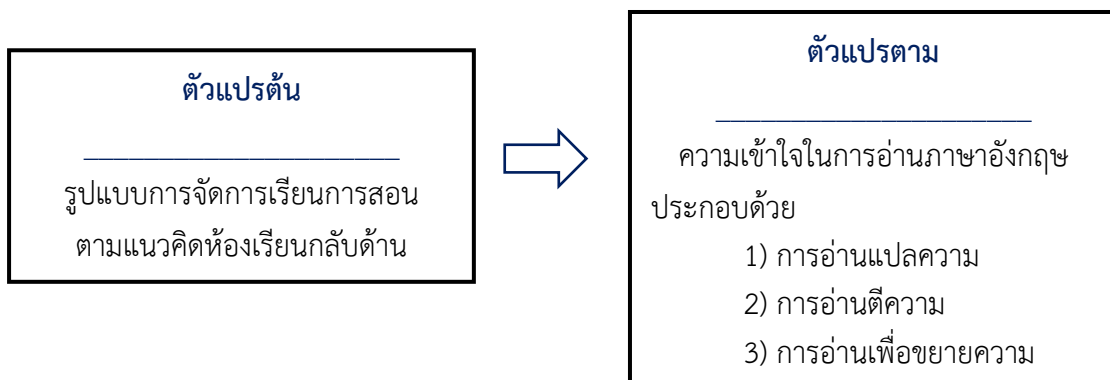
เนื้อหาที่ใช้สอนในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการอ่านเพื่อการคิดวิเคราะห์สำหรับครูภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหา ดังนี้ 1) การอ่านป้ายสัญลักษณ์ 2) การอ่านการ์ตูน 3) การอ่านข่าว 4) การอ่านโฆษณา ประกาศ การนำเสนอวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ และฉลากยา 5) การอ่านบทสนทนา 6) การอ่านคำโคลงและ 7) การอ่านบทความ

4. สมมติฐาน และกรอบแนวความคิดในการวิจัย

4.1 สมมติฐานการวิจัย

หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนและตัวอย่างแผนการสอนเพื่อนำมาใช้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้โดยตรงกับนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ และนำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นที่สูงหรือต่ำกว่าอย่างกว้างขวางได้
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู เพื่อให้เกิดความเข้าใจ อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป
3. เป็นแนวทางแก่ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการจัดการศึกษาในการที่จะพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทักษะอื่น ๆ โดยการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งที่ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดกับผู้เรียน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยยึดหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง แบบแผนการสอนจะต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการสอน และการประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

ห้องเรียนกลับด้าน หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่เปลี่ยนจากเรียนบทเรียนในห้องเรียนไปสู่นอกห้องเรียนหรือเรียนที่บ้าน ผู้เรียนจะเรียนบทเรียนด้วยตนเองผ่านสื่อที่หลากหลายและทำการบ้านหรือกิจกรรมในห้องเรียนที่เน้นการทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับเพื่อนโดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะ

ความเข้าใจด้านการอ่าน หมายถึง การอ่านที่เกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านกับบริบทของเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องสามารถลำดับเหตุการณ์ หาใจความสำคัญเพื่อแปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้หลักการคิดการให้เหตุผล และสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้สามารถจดจำสิ่งที่อ่านนั้นได้ วัดได้จากแบบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของผู้เรียนแต่ละคนที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นต่อสภาพการณ์ที่อยากให้เป็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็น ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผลที่ได้จะเป็นความพึงพอใจในระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลางน้อย น้อยที่สุด ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น